

Nagy Tibor (képviselő) beszéde a június 4-i Szoboravató Trianon megemlékezésén.

Tisztelt vendégeink! Kedves Biatorbágyiak! Barátaim!

Az európai, de talán a világtörténelemben példátlan dolog történt 91 évvel ezelőtt, 1920-jún-04-én 16 óra 27 perckor. Párizsban a Trianon palotában aláírták a trianoni békeszerződésnek csúfolt diktátumot mely Magyarországra nézve súlyos területi és emberi veszteségeket hozott.

A következmények ismertek, elzárták az országot a létfontosságú nyersanyagoktól, vasútvonalaktól, gyakorlatilag lefejezték az országot. De ilyen körülmények között is a csodával határos módon Magyarország talpra állt, köszönhető a magyar emberek áldozat vállalásának. Ismét bebizonyosodott hogy csak egymásra számíthatunk. A nagyhatalmak mindig is a saját érdekeiket nézik, tőlük segítséget várni badarság. Az a nép, nemzet amely nem tanul az elmúlt században elkövetett hibákból, újra és újra súlyos árat fog fizetni, ébredjünk hát fel végre és minden érdeket alá kell rendelni Magyarország érdekében! Mi itthon vagyunk ez a mi hazánk és az is marad, amíg a világ a világ. A szobor elkészítésének ötlete 2007-ben merült fel először a feleségem jóvoltából, szerettünk volna emléket állítani Trianon valamennyi áldozatának, az önök szüleinek, nagyszüleinek emlékére, egyfajta nemzeti összetartozás szobrát a határainkon túl élő magyar nemzet testvéreinkért.

Kedves Barátaim! Nem gondoltam, hogy ekkora megpróbáltatásban lesz részünk, hiszen négy év kemény munkája van abban, hogy a szobor méltó helyére került. A szobor alkotója Bencze Gábor felcsúti szobrászművész egy harminc mázsás kőtömbből kifaragta az alkotást, bátran állíthatjuk egy nagyon szép szobor született meg és azt is kijelenthetem, hogy Bencze Gábor nagy jövő előtt áll, ráadásul a nemzet iránt elkötelezett kiváló művészt ismertem meg benne, az Isten tartsa meg őt nagyon sokáig.

Kedves Biatorbágyiak! Barátaim! A szobor valamennyi Biatorbágyinak készült, valamint valamennyi magyar embernek. Arra törekedtünk, hogy minél szebb legyen, természetesen tudom, hogy tökéletes mű nincs, ez sem az, de a szándék a lényeg. Szeretnénk még több ilyen művet elkészíteni Biatorbágyon nincs 56-os emlékmű miként 48-as, valamint a német nemzetiségnek kitelepítési emlékműve sem. A terveket átadtam, csak rajtuk múlik, hogy elfogadják-e a segítségemet. Gróf Széchenyi István a legnagyobb magyar írta naplójában „végre tisztán látom rendeltetésem, életemet a hazának az emberiségnek szentelem. Valóban hozzá

is látott szóval és tettel is. Szó magyarnak nevezte azokat, akik csak szép szavakat mondogattak ölbe tett kézzel várták a csodát, míg tett magyarnak nevezte azokat, akik a munkából kivették a részüket. A mai világban sokan az internet nyújtotta lehetőségben világmegváltó terveket készítenek, aztán az egészet elvetik, másnap másik tervet készítenek, ideje lenne visszatérni a mai valóságba és néha megfogni a lapát nyelét és ettől nem lesz senki értéktelenebb ember. Ha a magyarság összefog csodákra is képes, ezt már sokszor bizonyította is. Itt Biatorbágyon is szükség van azon emberek összefogására, akik tenni akarnak a városért, nem gáncsoskodni, lejárató cikkeket írni, megakadályozni másokat abban, hogy értékes dolgokat hozzanak létre a város érdekében. Bízom abban, egyre inkább azok kerülnek döntő többségbe akik a jót a szépet akarják.

Barátaim! Nekünk példaképekre van szükségünk, olyanokra, akikre mindannyian felnézhetünk, biztos iránytű az életünkben. Nemzetünk nagyjai, királyok, politikusok, művészek, tudósok sokasága is lehet ilyen, csak két nevet említenék, Mindszenty József bíboros és Márton Áron püspök urakat, akik egész életükben a Magyar hazát és egyházukat szolgálták méltán lehetnek példaképek, mert mit ér az olyan vallásos ember, aki minden héten vasárnap elmegy a templomba, majd a mise után kilépve tovább folytatja a gáncsoskodást, mások befeketítését. Szent meggyőződésem egyszer minden és mindenki a helyére kerül. Miként Wass Albert a nagyszerű író és költő írta:

„ A világ fölött örökös a rend s nem vész magja a nemes gabonának, de híre sem lesz egykor a csalánnak, az idő lemarja a gyomokat. A víz szalad, a kő marad, de a kő marad.”

Végezetül meg szeretném köszönni nagyszerű segítőimnek azt a sok munkát amivel segítettek, hogy ez az alkotás létre jöjjön. Meg szeretném köszönni azoknak is, akik akadályozták a szobor elkészítését, mert megsokszorozták a hitemet, elszántságomat és pontosan tudom, hogy jó úton járunk barátaimmal és a velünk szimpatizálókkal. Bennem harag vagy gyűlölet senki iránt nincsen, ellenben kérem a jó Istent hogy segítse Magyarországot az ideiglenes határainkon túl élő magyar testvéreinket hogy egyszer legyen okunk ünnepelni mert álmainkat és vágyainkat nem adjuk fel. Isten minket úgy segítsen. Köszönöm hogy meghallgattak. Engedjék meg, hogy felolvassam a szoborépítők neveit: László József, László Attila, ifj. László Ferenc, id. László Ferenc, Horváth László, Nagy Márió, Gonda Balázs, László Mihály, Pátyi Betonüzem, Györkös Ferenc, Hosszú László, Steer Ferenc, Balázs István, Varga Károly

Pötyi, György Boris, György Marika, Biatorbágy Önkormányzata, valamint 85 magánszemély.

Köszönjük!